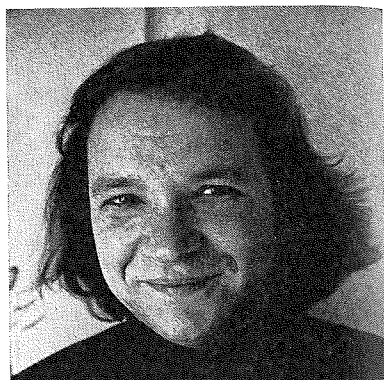

Holland Festival '75

Amsterdam Sinfonietta

Frank van Koten

Frank van Koten

Frank van Koten behaalde in 1968 aan het Amsterdams Muzieklyceum het eindexamen solospel met onderscheiding, waarna hij zijn studie voortzette bij Heinz Holliger aan de Staatliche Hochschule für Musik te Freiburg in Breisgau. Hij werd meerdere malen onderscheiden: Gaudeamus Concours 1969 – 1e prijs, Nationaal Cum Laude concours 1968, hoboconcours Genève 1970, 'Zilveren Vriendenkrans' van de Vrienden van het Concertgebouw, Amsterdam. Frank van Koten, solohoboïst van het Radio Filharmonisch Orkest, treedt regelmatig op in binnen- en buitenland zowel met orkest als in kamermuziekrecitals; hij maakt deel uit van verschillende kamermuziek-ensembles. Ook is hij als hoofdvakdocent verbonden aan het Utrechts Conservatorium.

Frank van Koten passed his final examination at the Amsterdam Music Lyceum with distinction in 1968, after which he continued his studies with Heinz Holliger at the Staatliche Hochschule für Musik at Freiburg in Breisgau. He has received several awards: the first prize at the 1969 Gaudeamus competition, the National Cum Laude competition in 1968, the oboe competition at Geneva in 1970 and the Silver Wreath awarded by the Friends of the Concertgebouw, Amsterdam.

Frank van Koten is solo oboist of the Radio Philharmonic Orchestra and performs regularly in the Netherlands and other countries as orchestral player and in chamber music recitals; he is a member of various chamber music ensembles. He also teaches oboe as principal subject at the Utrecht Conservatory.

Amsterdam Sinfonietta

Amsterdam – Concertgebouw
maandag 16 juni 1975 – 20.15 uur

Amsterdam Sinfonietta

dirigent: Willem Frederik Bon
solist: Frank van Koten, hobo

Nico Schuyt
1922–

***Tre preludi (1973)**
Scorrevole e estatico
Molto adagio
Scorrevole e estatico

Willem Frederik Bon
1940–

Concert (1974)
voor hobo en strijkorkest
Pastorale
Valse
Elégie
Scherzo

pauze

Geert van Keulen
1943–

***Souvenir nostalgique (1973-74)**

Rob du Bois
1934–

***Allegro for strings (1973)**

*) de composities van Nico Schuyt en Rob du Bois en de orkestversie van 'Souvenir nostalgique' van Geert van Keulen werden geschreven voor 'Amsterdam Sinfonietta' en Willem Frederik Bon, en worden heden voor het eerst uitgevoerd.

Rob du Bois

Willem Frederik Bon

Geert van Keulen

Nico Schuyt

Nico Schuyt Drie preludes voor strijkers

De drie Preludes voor strijkers ontstonden in 1973 en zijn geïnspireerd op een drietal kindertekeningen.

De op de eerste tekening overheersende verticaliteit en lichtvoetigheid vindt men terug in de eerste Prelude, die snel van beweging (*scorrevole e estatico*) verloopt en waarin de altviolen niet meedoen. De ernstige, in de horizontale vlakken uitgedrukte sfeer van de tweede tekening is in de tweede Prelude (*molto adagio*) weergegeven. Combinatie van verticale en horizontale aspecten geldt voor de derde tekening. In de derde Prelude zijn ze aanwezig doordat de muziek van de eerste Prelude erin wordt gecombineerd met melodisch lijnenspel van de altviolen.

Het circa 15 minuten durende werk is geschreven voor Amsterdam Sinfonietta en zijn dirigent Willem Frederik Bon.

N.S.

The Three Preludes for Strings were composed in 1973 and were inspired by three drawings by children. The dominant verticality and light-footedness of the first drawing can be recognized in the first prelude, which is fast (scorrevole e estatico); the violas do not play. The serious mood of the second drawing, expressed in horizontal planes, is reproduced in the second prelude (molto adagio). The third drawing is characterized by combined vertical and horizontal aspects, expressed in the third prelude by a combination of the music of the first prelude with a melodic line played by the violas.

The work, which lasts about 15 minutes, was written for the Amsterdam Sinfonietta and its conductor, W. F. Bon.

Willem Frederik Bon Hoboconcert

Het hoboconcert werd geschreven in de zomer van 1974 voor de hoboïst Frank van Koten in opdracht van het Buma cultuurfonds.

Er zijn 4 delen:

1. Pastorale (Engelse hoorn)
2. Valse (heckelphon)
3. Elégie (oboe d'amore)
4. Scherzo (hobo)

Het orkest bestaat alleen uit strijkers (4.4.2.2.1).

De 4 delen worden door *entr'acte*-muziek der strijkers met elkaar verbonden.

De première vond plaats in Amsterdam, Concertgebouw, 21 september 1974 door Frank van Koten en het ensemble Amsterdam Sinfonietta o.l.v. de componist.
W.F.B.

Written in the summer of 1974 for oboist Frank van Koten, commissioned by the BUMA cultural fund. There are four movements: Pastorale (for cor anglais), Valse (for heckelphone), Elégie (for oboe d'amore) and Scherzo (for oboe). The orchestra consists solely of strings.

The four movements are connected by entr'acte music from the strings. The first performance was given in the Concertgebouw at Amsterdam on September 21st 1974 by Frank van Koten and the Amsterdam Sinfonietta, conducted by the composer.

Geert van Keulen Souvenir Nostalgique

versie voor strijkorkest.

Souvenir nostalgique is een terugblik op de fascinerende periode waarin de atonaliteit op het punt stond geboren te worden. Nu, ongeveer 75 jaar later, weten we waar het naar toe ging, wat dit werk het karakter van een understatement verleent.

Het werd oorspronkelijk voor het Frivolité Ensemble (fl—vl—vla—vc) geschreven, dat vooral salonmuziek speelt. Het zeer romantische karakter leende zich uitstekend voor een meer expansieve bezetting.

De versie voor strijkorkest is opgedragen aan de Amsterdam Sinfonietta en Willem Frederik Bon.

G.v.K.

'Souvenir Nostalgique' is a retrospective look at the fascinating period in which atonality was in the process of its birth. Now, about 75 years later, we know where it was going, which gives this piece the character of an understatement. It was originally composed for the Frivolité Ensemble (flute, violin, viola and cello), which chiefly plays salon music. The extremely romantic character was eminently suited for a more expansive combination.

Rob du Bois Allegro for Strings

Allegro for strings werd geschreven op verzoek van Willem Frederik Bon en in opdracht van het Ministerie van C.R.M.

Het is, met alle eerbied voor de componist van het Adagio for strings, Samuel Barber, opgedragen aan W.F. Bon en het ensemble Camerata Neerlandica.

Een aantal fragmenten, 16 om precies te zijn, die onderling een zo grote samenhang hebben dat ze het karakter krijgen van een doorgecomponeerd allegro. Wel te onderscheiden in geagiteerde en rustige gedeelten, maar niettemin één stuk, ononderbroken en snel. Kenners zullen twee keer een citaat uit het Adagio for strings ontdekken.

R.d.B.

Allegro for Strings was written at the request of W. F. Bon and commissioned by the Ministry of Arts. In all respect for the composer of the Adagio for Strings, Samuel Barber, it is dedicated to W.F. Bon and the Camerata Neerlandica ensemble. The piece consists of a number of fragments, 16 to be exact, so closely related that they acquire the character of a through-composed allegro. They can be distinguished as to agitated and calm sections, both nonetheless form one piece, uninterrupted and fast. Those acquainted with Barber's piece will recognize two quotations from the Adagio for Strings.

Nico Schuyt

Nico Schuyt werd in 1922 te Alkmaar geboren. Muziekondericht ontving hij van de componist Jacob van Domselaar, de pianist Eberhard Rebling en later van de theoreticus Willem Hijstek en de componist Bertus van Lier.

Sinds geruime tijd is aan Nico Schuyt de leiding van de afdeling uitgaven van de Stichting Donemus toevertrouwd.

Vanaf 1972 tot 1975 was hij voorzitter van het Genootschap van Nederlandse Componisten (Geneco).

Zijn oeuvre omvat orkest- en koorcomposities, kamermuziek, liederen en balletten, en daarnaast een aantal werken voor amateur-musici, w.o. de schoolopera 'De varkenshoeder' (1951), 'Sonatina per orchestra giovanile', (1961) en 'Hymnus per orchestra' (1966). Andere belangrijke werken zijn 'Discorsi capricciosi' (1965) en 'Quasi in modo di valzer per orchestra' (1973).

Nico Schuyt, born in Alkmaar in 1922, received his musical training through private lessons with Jacob van Domselaar (piano, harmony), Eberhard Rebling (piano) and Willem Hijstek (theory). He also received instruction in composition from Bertus van Lier (1949-52), but apart from this he is self-taught as a composer. He was active as a music critic for a considerable time as a music critic and amateur performer. He then became director of the copying department of Donemus, the Amsterdam house publishing modern music. In 1972 he was elected to the presidency of the Association of Dutch Composers.

His varied output includes orchestral and choral works, chamber music, songs, programme music and ballets. His style of composition is firmly rooted in tradition, and particular mention should be made of the works that he has written for amateur musicians, such as the school opera 'De Varkenshoeder' (1951), Sonatina per orchestra giovanile (1961) and Hymnus per orchestra (1966). Other important works are Discorsi Capricciosi per 12 fiati o percussione (1965) and Quasi in modo di valzer per orchestra (1973). His compositions are published by Donemus of Amsterdam.

Willem Frederik Bon

Willem Frederik Bon, geboren 15 juni 1940 te Amersfoort, studeerde aan de conservatoria te Amsterdam en Den Haag klarinet, orkestdirectie en compositie. Uit samenwerking met de componist Kees van Baaren ontstond als eerste belangrijke werk het Eerste Blaaskwintet, dat werd gehonoreerd met de Visser Neerlandia Prijs 1967.

Sedertdien ontstonden werken voor piano en orkest, koor en orkest, kamermuziek en filmmuziek.

Tot zijn belangrijkste composities behoren twee symfonieën. De eerste, de zogenaamde Usher-Symphony, ging in 1971 in première bij het Concertgebouw-orkest, de Tweede Symfonie, 'Les Prédications', (1970) bracht hijzelf in première met het Residentie-Orkest.

Sedert 1972 is Willem Frederik Bon dirigent van het Eindhovens Barok Ensemble, waaruit het huidige ensemble Amsterdam Sinfonietta is voortgekomen, een strijkorkest waarvoor hij een drietal composities schreef: Nocturnes opus 16 (1968), Concert voor strijkorkest (1970) en Aforismen voor 15 solostrijkers (1972).

Vanaf september 1973-75 is Bon als assistent-dirigent verbonden aan het Concertgebouw-orkest.

Verder is hij regelmatig als gastdirigent werkzaam bij Nederlandse orkesten.

Willem Frederik Bon was born in Amersfoort on 15th June, 1940. He studied the clarinet, orchestral conducting and composition at the conservatoria of Amsterdam and The Hague.

His first important work, the First Wind Quintet, resulted from collaboration with the composer Kees van Baaren. It was awarded the Visser Neerlandia Prize for 1967.

Since then Bon has written works for piano and orchestra, choir and orchestra, chamber music and film music.

Amongst his most important compositions are two symphonies. The first, the so-called Usher Symphony, had its first performance in 1971 by the Concertgebouw Orchestra, while the Second Symphony, 'Les Prédications', had its first performance by the Hague Philharmonic Orchestra under the composer's direction. It was written in 1970. Since 1972 Willem Frederik Bon has been conductor of the Eindhoven Baroque Ensemble, now the Amsterdam Sinfonietta, a string orchestra for which he has written three compositions: Nocturnes, Op. 16 (1968), Concerto for string Orchestra (1970) and Aphorisms for 15 Solo string-players (1972). From September 1973 until 1975 Bon has been attached to the Concertgebouw Orchestra as assistant conductor. He also appears regularly as a guest conductor with Dutch orchestras.

Geert van Keulen

Geert van Keulen werd 11 oktober 1943 in Amsterdam geboren. Hij studeerde klarinet en basklarinet aan het conservatorium van het muzieklceum in Amsterdam. Korte tijd studeerde hij compositie bij Robert Heppener en directie bij Anton Kersjes.

Sinds 1966 is hij als basklarinettist verbonden aan het Concertgebouworkest en het Nederlands Blazers Ensemble.

Hij schreef o.a. 'Confused winds' voor klein orkest (1972), 'Interchromie' (1974) en 'Chords' (1975), beide voor 15 blazers.

Geert van Keulen was born on October 11th 1943 in Amsterdam. He studied clarinet and bass-clarinet at the conservatory of the Music Lyceum at Amsterdam. He studied composition briefly with Robert Heppener and conducting with Anton Kersjes. Since 1966 he has been playing the bass-clarinet in the Concertgebouw Orchestra and the Netherlands Wind Ensemble.

He wrote a.o. 'Confused winds' for small orchestra (1972), 'Interchromie' (1974) and 'Chords' (1975), both for 15 wind instruments.

Rob du Bois

Rob du Bois werd 28 mei 1934 in Amsterdam geboren.

Hij studeerde piano bij Hans Sachs en mevrouw T. Hart Nibbrig-de Graeff. Als componist is hij autodidact.

Vanaf 1959 was hij lid van de componistengroep rond Gaudeamus, later werd hij bestuurslid van deze Stichting.

Als hoofd van de juridische dienst is hij verbonden aan Buma.

In 1966 won hij de Visser-Neerlandia prijs met zijn 'Pour deux violons'.

Zijn werk kreeg internationale bekendheid tussen 1967 en 1969 door uitvoeringen in Zagreb (1967 en 1969), de Warschauer Herbst (1967 en 1969) en tijdens het I.S.C.M.-festival in Praag (1967).

Verschillende werken schreef hij in opdracht van de Nederlandse Regering waaronder de Polonaise voor pianist en slagwerker (1971).

Het grootste gedeelte van zijn ca. 30 werken is gecomponeerd voor kleine groepen met zeer gevarieerde bezettingen.

Een uitzondering is het groots opgezette 'Concerto pour Hrisanide', voor piano en orkest (1971).

Zijn werken zijn uitgegeven bij de Stichting Donemus (Amsterdam).

Rob du Bois, born in Amsterdam in 1934, studied piano with Hans Sachs and Mrs. T. Hart Nibbrig-de Graeff. He is self taught as a composer. From 1959 he was one of the composers associated with the Gaudeamus Foundation, later becoming a member of its board of management. He is also a lawyer and as much serves as legal adviser of BUMA (Performing Rights Society). He won the Visser-Neerlandia prize for 'Pour deux Violons' (1966). His work gained international recognition between 1967 and 1969 partly through the Biennale in Zagreb, the Warsaw Autumn Festival and the I.S.C.M. Festival in Prague. The Dutch Government has commissioned him to write various works, including the Polonaise for pianist and percussionist (1971).

The majority of his 30 or so works has been composed for a wide variety of small groups. An exceptional, somewhat more extensive work is his 'Concerto pour Hrisanide', for piano and orchestra (1971). His works are published by Donemus (Amsterdam).

Amsterdam – Concertgebouw
dinsdag 17 juni 1975 – 20.15 uur

dirigenten

**St. John's College Choir
The broken Consort**

George Guest
Ton Koopman
'Muziek aan het hof van Elizabeth I'

Amsterdam – Concertgebouw
vrijdag 20 juni 1975 – 20.15 uur

dirigent

**Radio Filharmonisch
Orkest
Groot Omroepkoor**

Hans Zender
werken van Zender, Ligeti (Europese
première van 'San Francisco
Polyphony') en Klaus Huber

Amsterdam – Concertgebouw
zondag 22 juni 1975 – 20.15 uur

dirigent
solisten

**Nederlands Blazers
Ensemble**

Giuseppe Sinopoli
Jane Manning en Judith Nelson,
sopranen
John Patrick Thomas, countertenor
Paul Sperry, tenor
werken van
Andrea en Giovanni Gabrieli, Veggio,
Maderna, Porta/Sinopoli en Sinopoli